

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XV.
Marec
2012

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours
Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 3

Pôstne obdobie

Pôstne obdobie je pre nás každoročne prípravou na veľkonočné sviatky. Má byť preto naplnené pôstom – dobrovoľným zrieknutím sa niečoho pre Boha, ale i modlitbou – rozhovorom s Bohom. Tohtoročné pôstne obdobie je však pre kresťanov na Slovensku aj časom, kedy sa uskutočnia predčasné parlamentné voľby.

Už v Biblii príprava na veľké udalosti obsahovala modlitbu a pôst. Keď mal Mojžiš na vrchu Sinaj prevziať tabule zákona, strávil 40 dní v rozhovore s Bohom a nič nejedol ani nepil. Kráľovná Ester sa postila a modlila, keď mala ísť za kráľom prosiť za záchranu židovského národa. Aj Pán Ježiš sa pred začiatkom svojho

verejného účinkovania 40 dní postil na púšti a zhováral sa s nebeským Ocom.

Pôst a modlitba boli tiež praktizované pred dôležitým rozhodnutím. Pred osobitným vyslaním Šavla a Barnabáša, sa veriaci antiochijskej cirkvi postili a modlili. Pôst a modlitba nás totiž spájajú s Bohom, od ktorého očakávame silu a svetlo na správne rozhodnutie.

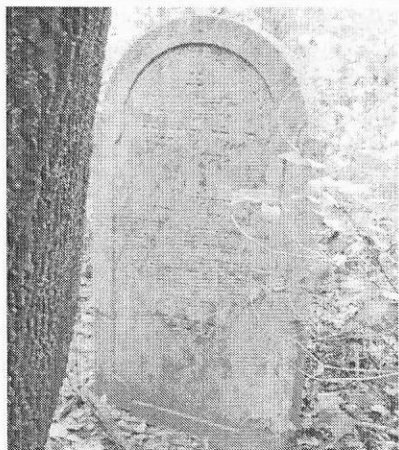
Parlamentné voľby sú dôležitým rozhodnutím a nie ľahkým, jednoduchým. Riešením pre kresťanov však nie je neísť voliť. Riešením je dobre využiť pôstny čas tak na prípravu k sláveniu Veľkej Noci, ako aj na získanie duchovnej sily a svetla k najlepšiemu možnému rozhodnutiu.

Peter Škultéty

ského náboženstva: Jakub, Lazár a Vincent Rusz, Jozef, Michal a Adolf Wilner – statkár, Leopold Wolicer – krčmár. Za Prvej česko-slovenskej republiky bol masirom vo Zvončine Leopold Wolicer a neskôr mala obchod so zmiešaným tovarom a krčmu Hermína Wolicerová. Židovské rodiny sa schádzali na modlitby v suchovskej modlitebni, ktorú nazývali „židovský kostol“. Od roku 1860 mala židovská komunita svoj cintorín v Suchej nad Parnou, dovtedy boli pochovávaní v Častej. Na cintoríne v Suchej nad Parnou sa pochovávalo z obcí Suchá nad Parnou, Zvončín, Košolná, Borová, Dlhá a zo začiatku aj z Dolných Orešian. Na základe sčítania ľudu mal v roku 1877 Zvončín 5 Židov. Podľa sčítania ľudu v roku 1910 žili vo Zvončine 3 Židia. K 1. decembru 1930 sú spomínaní štyria obyvatelia židovského vierovyznania.

Počet Židov vo Zvončine:

1820	1837	1851	1857	1837
18	8	9	8	8
1900	1915	1925	1934	1900
13	5	8	4	13

Obr.: Náhrobný kameň na židovskom cintoríne v Suchej nad Parnou

Zdroj:

- BÁRKANY, E., DOJČ, L.: *Židovské náboženské obce na Slovensku. Vydavateľstvo Vesna Bratislava 1991, s. 75. ss. 454.*
- DUBOVSKÝ, J. s kol.: *Štátny okresný archív Bratislava – vidiek. Sprievodca po archívnych fondoch. Vydala Archívna správa MV SSR, Bratislava 1980, s. 364.*
- ŠIMONČIČ, J. a kol.: *Dejiny Trnavy, zväzok prvý. Sadzba Garamond. spol. s r. o., Trnava. Vytlačili Tlačiarne BB, s. r. o., Banská Bystrica 2010, s. 36.*
- Fényes Elek. *Magyarország Geographiai Szótára (1851)*
- *ŠA Bratislava. Matrika narodených a zomrelých 1840 – 1910, Častá. In: www.familysearch.org*
- *ŠA Bratislava. Matrika sobášených 1840 – 1910, Častá. In: www.familysearch.org*
- *The 1877 Dvorzsák gazetteer of Hungary. In: www.radixhub.com*
- *www.foruminst.sk/hu/11/telepulesek/2/.../harangfalva*

Zostavil: Viktor Mišuth CSsR

Vážení farníci, milí spoluobyvatelia.

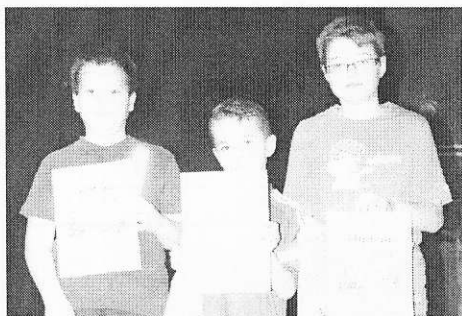
Prešlo len pár dní od posledného víkendu, kedy sa konal tradičný už 7. ročník farského turnaja v stolnom tenise. Ako všetci viete, túto tradíciu založil náš bývalý pán farár Peter Cibira a súčasný pán farár Peter Škultéty to s radosťou prebral a zhostil sa tejto úlohy na výbornú. Pár úvodnými vetami toto športové podujatie zahájil a samozrejme aj ukončil pri odovzdávaní víťazných pohárov. Dnes ma stretla kronikárka obce pani Orešanská a hovorila mi: „Minule, si pekne napísal o vašom turnaji, napíš aj teraz!“ Priznám sa, nemal som to v pláne, ani nie som žiadny veľký pisateľ, ale keď som prišiel z práce domov, vonku snehová metelica, robiť sa nedá, tak teda napíšem. Neviem či pekne, ako kronikárka spomenula, ale tak, ako to cítim. Asi mesiac sme sa verbálne pripravovali na tento turnaj a hľadali sme najvhodnejší termín. Nakoniec sme našli voľný termín v kul-

túrnom dome, a to: 11. a 12. februára 2012. Členovia výboru obecného stolnotenového klubu rozhodli, že v sobotu bude turnaj dospelých a v nedeľu turnaj detí.

Snažili sme sa pripraviť všetko čo najlepšie, ako sme vedeli. Pozvali sme kvalitných hráčov, pripravili priestory, perfektné hracie stoly, hodnotné ceny, bufet s občerstvením, počítačom spracovávané výsledky projektované na veľkom plátne, dobre zrozumiteľné hráčom i návštevníkom. Bol som na viacerých turnajoch, ale tak prehľadné a rýchle spracovanie výsledkov som nevidel nikde, len u nás a za to patri moje poďakovanie p. Petrovi Spustovi, ktorý to zabezpečoval. Na vysvetlenie, prečo sme pozvali hráčov z iných dedín, chcem povedať, že sme chceli zvýšiť kvalitu turnaja a hoci náš turnaj sa volá farský, z obcí Košolná a Zvončín, ktoré tiež patria do farnosti, sa nik neprihlásil, tam akoby „pinpongisti“ vymreli. Nebudem tu rozpisovať kto ako hral, kto vypadol, kto postúpil, dôležité bolo zahrať si, urobiť niečo pre obec, občanov, aby sme sa mohli zabaviť, stretnúť, porozprávať, oddýchnuť, odreagovať od celotýždňového pracovného kolotoča. V tomto zimnom období, keď nie je ešte práca v záhradkách, bol ideálny víkend na stretnutie s priateľmi, spoluobčanmi, jednoducho prežiť deň aj trochu inak ako sledovaním televíznych seriálov. Musím ale s ľútosťou konštatovať, že hoci sme turnaj pripravili najlepšie

ako sme vedeli, pripravili sme ho len pre nás hráčov a zopár divákov, ktorých by som zrátal na prstoch jednej ruky, možno dvoch. Cítiť akoby sa z nás vytrácala spolupatričnosť, kamarátstvo, radosť. Každý sa len niekam ponáhľa, nemá na nič čas, príde z práce, zatvorí bránu a dajte mi pokoj. Sused prestáva poznať suseda. Každý sa zaujíma len o seba, samozrejme česť výnimkám a klobúk dolu pred takými, ktorí urobia nezištne niečo na viac, čo nemusia. Nie, teraz je asi prvoradé zarábať peniaze, o nič sa nestarať a večer sledovať televíziu. Dobré. Môže byť. Ale čo deti? Nejde mi do hlavy, že v nedeľu je turnaj detí a okrem pár výnimiek, neprídu ani rodičia, nie sú zvedaví, ako ich dieťa hrá. Tiež som mal syna športovca, ale nebol zápas, alebo tréning, aby som nebol zvedavý, ako sa mu darí. Viem, je iná doba.

Stále počúvame len o kríze, nezamestnanosti, ako všade chýbajú peniaze, ale to je len kliše, aby sme sa mali na čo vyhovoriť deťom, na ktoré nemáme čas. Niekedy sa mi zdá, že dnešní rodičia dajú svoje dieťa na nejaký šport, krúžok, alebo inú činnosť nie preto, aby sa rozvíjalo po telesnej alebo duševnej stránke, ale preto, aby ho na určitý čas odložili a mali čas pre seba kvôli vlastnej zaneprázdnenosti. Preto by som chcel apelovať, hlavne na mladých rodičov, že dieťa neocení, keď sa naháňate od rána do večera v práci, aby sa ono malo

lepšie, ale oveľa viac ocení, keď si otec a mama nájdú čas na neho. Každé dieťa čaká rozhovor s rodičom, čaká pochvalu za výkon, povzbudenie, držať palce, keď sa mu nedarí, byť pri tom. Ak si toto dnešní rodičia kvôli veľkej zaneprázdnenosti neuvedomia, tak ich deti čoskoro vyrastú a dospejú a nebudú mať záujem, tak ako rodičia nemali čas a záujem o nich. Ja som toto chvalabohu nezažil, a preto to nepravím žiadnemu z rodičov. Aj preto som vlastne tento článok napísal. Čas rýchlo letí a nič sa nedá vrátiť späť.

M. Tomašovič

Suchovská pätnástka

Najkratší mesiac v roku – február – je v Suchej nad Parou tradične spätý so

športom, konkrétne s behom. Nevie, kto mal na začiatku ten nápad, začať pretekať. Pamätám si, že to začali žiaci základnej školy a tento rok už po 35. krát sa zišli bežci takmer z celého Slovenska, aby si zmierali sily a zistili, kto je po zime v akej kondícii. Tohtoročný beh organizátori pripravili na sobotu 18. februára. Vo štvrtok, keď sa rozsnežilo a cesty boli zľadovatené, určite všetci rozmýšľali, či sa k nám vyberú. Počasie je však nevyspytateľné. V sobotu bola väčšina snehu roztopená a pretekárov sa zišlo 84. Medzi nimi boli ženy, aj seniori. Najstarší účastník mal 73 rokov. Slniečko svietilo, takže aj diváci mohli v príjemnej atmosfére povzbudzovať svojich favoritov. Úvod zahájila dychová hudba Suchovanka a pretekárov o 14.00 hod. odštartovala starostka obce Daniela Balážová. Rozhodcom podujatia bol Karol Duffek, ktorý každoročne preteky sleduje a zabezpečuje objektívne vyhodnotenie výsledkov. Medzi hosťami nechýbal zástupca TTSK Ľudovít Daučo, preteky sledovala a na zdravotný stav bežcov dohliadala MUDr. Beáta Janíková. Náš domáci pretekár Janko Fáber sa pretekov nemohol zúčastniť, nakoľko ho choroba prinútila zostať doma. Obec ale na pretekoch zastúpenie mala, a to Bohumila Žofčíka a Petra Januša. Kým pribehol do cieľa posledný pretekár, ubehli necelé dve hodiny. Potom sa všetci zišli v kultúrnom

dome pri dobrom čaji a občerstvení. Pokiaľ Peter Spusta spracovával výsledky pretekov, zástupca TTSK spolu s moderátorom a podpredsedom obvodného úradu v Trnave Jozefom Kloknerom dekorovali víťazov Trnavskej župnej bežeckej ligy. No a potom už nasledovalo slávnostné vyhlásenie výsledkov 35. ročníka Suchovskej pätnástky. Ceny odovzdávala starostka obce, podpredsa obvodného úradu v Trnave a náš hosť Stanislav Jarábek, o ktorom moderátor Jaroslav Lieskovský povedal: „Najviac si cením príchod Stanislava Jarábka, ktorý prišiel priamo z poslednej rozlúčky so svojim dlhoročným spartakovským futbalovým spoluhráčom, spolutrénorom a kamarátom Lackom Kunom. Keď som mu ďakoval za dekorovanie bežcov, skromne povedal: Ved' som sľúbil.“ Čo dodať na záver? Snáď len poďakovať všetkým, ktorí pripravili toto pekné podujatie, zabezpečili hodnotné ceny do tomboly a zaželať všetkým pevné zdravie, aby sme sa o rok opäť zišli na 36. ročníku Suchovskej pätnástky.

Mária Babišová

Púť do Ríma

Ešte len včera sme sa vrátili z púte do Ríma, každodenné starosti ešte nestačili zatlačiť do ústrania zážitky, tak si ich chcem zapísať, aby sa čo najdlhšie uchovali a po-

deliť sa o ne aj s tými, ktorí sa púte nezúčastnili. Rím je druhým najdôležitejším pútnickým miestom (po Svätej Zemi), tu boli prenasledovaní prví kresťania, tu za svoju vieru mnohí aj položili život, medzi nimi aj svätý Peter a svätý Pavol (podľa legendy v jeden deň). Rím je centrom kresťanov, bol sídlom prvého pápeža a odvtedy v ňom sídli hlava našej cirkvi. Naše putovanie sme začali pri Koloseu, ale jeho prehliadku sme pre pokročilú hodinu odložili na iný deň. Prešli sme k Bazilike Sv. Petra v okovách, kde sa uchovávajú okovy, ktorými bol spútaný vo väzení sv. Peter. V tejto bazilike je aj veľmi známa socha Mojžiša, ktorej autorom je Michelangelo. Potom sme sa túlili uličkami, až sme prišli ku Kvirinálu, palácu, ktorý je sídlom prezidenta Talianskej republiky. Odtiaľ k Fontáne di Trevi, neustále obliehanej zástupom turistov. Cez ulicu Via del Corso, ktorá bola osvetlená pásmi neónov v talianskych národných farbách, sme sa dostali až na Španielske námestie, na ktorom je okrem známych schodov a fontány aj mariánsky stĺp. Tento stĺp bol postavený na pamiatku vyhlásenia dogmy o nepoškrvnenom počatí Panny Márie. Tu sa každý rok 8. decembra prídce Svätý otec pomodliť a prinesie Panne Márii veniec kvetov, ktorý zavesia soche na vrchole stĺpa na ruku. Večer sme zakončili svätou omšou, ktorú nám náš pán farár odslúžil v kaplnke Salziánskeho inštitútu, v ktorom sme boli ubytovaní. V nedľu ráno, po svätej omši sme sa najviac tešili na stretnutie so Svätým Otcem. Námestie pred Bazilikou sv. Petra bolo nezvyčajne plné, lebo Svätý Otec slúžil omšu s 22 novými kardinálmi, ktorých sprevádzalo veľké množstvo pútnikov. V prihovore nás Svätý otec vyzval, aby sme sa modlili za nových kardinálov a zveril ich pod ochranu Panny Márie. Po spoločnej modlitbe Anjel Pána

nás požehnal a pozdravil. Po nedeľnom obede sme sa vybrali na Gianicolo. Je to kopec pri Vatikáne, na ktorom je Garibaldiho pamätník a z ktorého je pekný výhľad na celý Rím. Tam sme si vybrali náš ďalší cieľ – Anjelský hrad. Má bohatú minulosť, najskôr slúžil ako mauzóleum, kde pochovávali rímskych cisárov, neskôr sa stal pevnosťou a väzením. Počas cholerovej nákazy v roku 590 viedol sv. Gregor Veľký procesiu, aby vyprosil od Panny Márie pomoc. Podľa legendy sa zjavil na oblohe anjel, zostúpil na vrch mauzólea a vložil meč do pošvy na znamenie, že modlitby boli vypočuté. Na pamiatku postavili na vrchole mauzólea kaplnku a sochu anjela s mečom a mauzóleum premenovali na Anjelský hrad. Potom nás pán farár priviedol

ku Chiesa Nuova, to je kostol, ktorý bol prestavaný zásluhou sv. Filipa Neriho a kardinála Cesiho. V tomto kostole je aj sv. Filip Neri pochovaný. Vedľa kostola je Oratórium, ktoré tento svätec založil. Keďže je známy ako veselý svätý, svoje rozprávanie nám pár farár oživil veselými historkami z jeho života. Navštívili sme ešte kostol Svätého Ondreja, ktorého kupola je druhá najvyššia v Ríme (po svätopeterskej). Odtiaľ sme sa dostali na námestie Campo dei Fiori, ktoré bolo kedysi miestom popráv. Tu bol v roku 1600 upálený aj Giordano Bruno. Túto udalosť pripomína pamätník uprostred námestia. V pondelok sme sa zobudili do daždivého dňa a povedali sme si, že keď prší, pôjdeme do Vatikánskych múzeí. Rovnako

zmýšľalo veľké množstvo turistov, lebo sme stáli v rade (na daždi) dve a pol hodiny. V múzeách sme obdivovali množstvo sôch, známych obrazov, siene zdobené Rafaelovými freskami a na záver Sixtínsku kaplnku. Odtiaľ sme sa ponáhľali na kupolu baziliky, aby sme ešte za svetla videli panorámu Ríma. Prehliadku Baziliky sv. Petra sme začali pred Michelangelovou Pietou. Vo vedľajšej kaplnke je uložené telo blahoslaveného pápeža Jána Pavla II. Potom sme mohli pohladkať nohu na soche sv. Petra a prišli sme k oltáru, na ktorom smie slúžiť omšu iba pápež. Pod týmto oltárom je hrob sv. Petra. Tento hrob objavili v roku 1939. Antropologická analýza dokázala, že sú to kosti 60 – 70 ročného muža z 1. storočia. Kosti sa našli zabalené v zlatej látke, v mramorovom výklenku, na ktorom bol nápis „PETRUS ENI“ (PETER JE TU). V utorok sme pokračovali v putovaní po Ríme návštevou ďalšej zo štyroch hlavných bazilik, Bazilikou svätého Pavla za hradbami, postavenou nad hrobom sv. Pavla. Nasledovala prehliadka Rímskeho fóra a Kolosea. Bazilika svätého Jána v Lateráne je prvá zo všetkých rímskych bazilik. Je to rímska katedrála, matka všetkých kostolov celého sveta. Nad pápežským oltárom je baldachýn, v ktorom sú relikvie sv. Petra a Pavla. Oproti tejto bazilike je budova Svätých schodov (Scala Santa). Sú to schody z Pilátovho paláca, po ktorých kráčal po svojom odsúdení na smrť Ježiš Kristus. Dala ich previezť z Jeruzalema sv. Helena, matka cisára Konštantína. Sú pokryté drevom a veriaci na nich na kolenách rozjímajú o Ježišovom umučení. Na konci schodov je Svätýňa svätých – kaplnka, v ktorej sú uložené pozostatky mnohých svätých. Navštívili sme aj kostol sv. Alfonza, kde je uchovaný vzácny originál ikony Matky ustavičnej pomoci. Nasledo-

vala Bazilika Santa Maria Maggiore – tá je pre Slovákov významná tým, že v nej schválil pápež Hadrián II. (na žiadosť sv. Cyrila a Metoda) staroslovienčinu ako liturgický jazyk a tu sa po prvý krát slávila omša v reči našich predkov. Popolcovú stredu sme začali v Bazilike Svätého Kríža v Jeruzaleme – tu sa uchovávajú relikvie umučenia Krista Pána (3 kúsky dreva z kríža, 1 klinec, kúsok nápisu a 2 trne z Kristovej koruny), ktoré sv. Helena priniesla z Jeruzalema. Dala priviezť aj zem z Jeruzalema, ktorú rozsypali a na ktorej baziliku postavili. Nasledovala Bazilika Sv. Klementa – tam je hrob sv. Cyrila. Na Kapitole je Bazilika Santa Maria d'Aracoeli, v ktorej je Jezuliatko vyrezané z jedného kusa olivového dreva z Getsemanskej záhrady. Píšu mu pred Vianocami deti z celého sveta. V kostole Santa Maria Sopra Minerva je pod hlavným oltárom uložené telo sv. Kataríny Sienskej. Hneď vedľa je Panteón – chrám zasvätený Panne Márii Mučeníkov – boli tam z katakomb prevezené pozostatky prvých umučených kresťanov, pochovaní sú tam aj významní umelci a panovníci. Potom sme mali voľno, každý šiel, kam ho najviac ťahalo, jedna skupinka navštívila ešte jezuitský kostol Il Gesù. V ňom je pozoruhodný oltár sv. Ignáca z Loyoly. V truhle z pozláteného bronzu je pochovaný sv. Ignác. Mali sme šťastie a kostol sme navštívili práve v čase, keď sa za krásneho spevu a svetelných efektov sťahoval obraz na tomto oltári a pod obrazom sa vynárala postriebrná socha sv. Ignáca zdobená drahými kameňmi. Popolcovú stredu sme ukončili modlitbou bolestného ruženca a sv. omšou. Tým sa ukončilo aj naše putovanie. Nasledovala už len cesta domov. Na záver sa chcem poďakovať p. farárovi Škultétymu za každodennú omšu, a sprevádzanie po Ríme. Prešli sme s ním miesta, po kto-

rych prechádzali prví apoštoli, prví pápeži, miesta, na ktorých žili a pre vieru zomierali prví kresťania, mali sme možnosť vidieť vzácne relikvie, modlili sme sa pri hrobch mnohých svätých, sú to zážitky, ktoré sa vryjú hlboko do srdca. Dúfam, že pút tých slabších vo viere posilní, ďalším dá zasa inšpiráciu, ako prežívať svoju vieru hlbšie.

Eva Tomková

Spájanie generácií

V práci s ľuďmi sa snažím hľadať spoluprácu, úctu, uznanie, pochopenie, podporu, pokoru, empatiu. Keď som sa opäť vrátila na post starostky tieto snaženia obsahovali aj moje vytýčené ciele vo volebnom programe. Teší ma, že podporu mám u svojich kolegov v zastupiteľstve, v svojej rodine, no dôležitá je podpora Vás spoluobčanov. S veľkým uznaním konštatujem, že dianie v obci, pri podujatiach organizovaných obcou i v spolupráci s inými, sa potvrdzuje ochota a snaha urobiť všetko len najlepšie. Ak robí spevácky zbor koncert, radi pomôžu dychovkári, či hasiči. Bokom nezostávajú ani seniori, športovci či jednotlivci, inokedy zas spevácky pomôžu im. A tak to má byť. „Musíme si pomáhať“ tak sa hovorí aj v rovnomennom filme. Příkladov takejto spolupráce je chvalabohu dosť. Po novembrových zmenách a príchodom demokracie sa akosi začala vytrácať slušnosť, prirodzenosť, tradícia, možno aj národná hrdosť. Žiaľ! pri rozhovoroch s Vami občanmi sa potvrdzuje, že už sme unavení z takýchto, nám nie vlastných medziľudských vzťahov novej doby. Mnohí volajú po dobrých zvyklostiach z uplynulých dôb, po navrátení sa k tradíciám. Ak toto nepripomenieme novej

generácii a nenaučíme ich to my, ktorí sme to prežili, o pár rokov nebudú vedieť o čom hovoríme, na čo spomíname. Takým skoro učebnicovým príkladom je „spájanie generácií“ pri rozlúčke s fašiangom a nástupe do štyridsaťdňového pôstu. V piatok 17. 2. 2012 to dopoludnia u nás v obci vyzeralo ako v snehovej rozprávke. Trpeli sme, či chystané podujatia – 35. ročník Suchovskej pätnástky a večerné Pochovávanie basy sa uskutočnia. Možno aj práve odchádzajúci pútnici do Ríma sa trochu za nás prihovoriť v svojich modlitbách. Napokon bežci dobehli v poriadku, pani doktorka Janíková „zostala“ bez potrebných zásahov a podvečerný program mohol začať. Pozorne som sledovala samotný program, prítomné obecenstvo. Prišlo vás oveľa viac ako minulý rok, no a naši účinkujúci, hotové hollywoodské hviezdy – od Miladkiných žiakov, cez krásne piesne v podaní suchovského speváckeho zboru, hostí z Košolnej až po ohromné výkony dychovkárov a hasičov. A to rezonovanie tej našej suchovčiny! Dr. Blahoslav Hečko by sa určite potešil. Niektorí prítomní s humorom (na fašiangy sa to hodí) poznamenali, že tie mladé „plačky“ nad chuderkou basou si aj oni prizvú na svoj pohreb. Radosť bola pozorovať aj tých najmenších, ktorí prišli v sprievode svojich rodičov a spontánne sa zapájali do diania, ktoré obohatili svojimi tanečnými kreáciami a nikto ich neupozorňoval, nikoho nerušili, a tak to predsa na dedine má byť - baviť sa všetci vedno – spájať generácie. Náš rodák Dr. Vilko Turčány napísal zbierku AJ MOST SOM JA. Som rada, že v Suchej nad Parnou ten MOST JE a dúfam, že dlho bude. Verím, že spolu veľa dokážeme, všetkým Vám za to veľmi pekne ďakujem a teším sa na ďalšiu spoluprácu.

Vaša starostka

Milé mamičky!

Chcete sa stretávať?

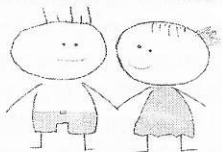
Chcete sa hrať spolu so svojimi deťmi?

Chcete, aby si vaše deti našli nových kamarátov?

Tak neváhajte a poďte sa hrať do nášho delššieho kútika, ktorý je určený pre deti od 0 do 3 rokov a pre tie, ktoré zatiaľ nemávajú MŠ. Hráme sa každý útorok a štvrtok od 10⁰⁰h - do 12⁰⁰h na Obecnom úrade v Suchovej 1/P. v priestoroch Aničkiny. Čakajte na vás rôzne aktivity. Treba si priniesť hračky, potreby na kreslenie, deku na sedenie a prezuvky.

Tešíme sa na vás

Pochovávanie basy

Po najkrajších sviatkoch roka – Vianočiach prichádza vždy čas plesov, zábavy a veselí, odpradáva nazývaný „fašiang“. Raz je fašiangové obdobie dlhšie, inokedy kratšie. Je to dané termínom Veľkej noci. Nevieť, či sa niekomu zdal tohtoročný fašiang krátky, či dlhý, ale 22. februára sa začal pre nás kresťanov štyridsaťdenný pôst. A tak pred ukončením fašiangu sme

sa už štvrtýkrát zišli v kultúrnom dome, aby sme zakončili fašiangové veselie pochovaním basy. Naši dychovkári spolu s hasičmi pripravili pohreb a my, čo sme boli pri tom, sme sa s ňou pekne rozlúčili. Ale poďme po poriadku. V sobotu 18. februára o 19.00 hod. nás v kultúrnom dome privítali členovia Dychovej hudby Suchovanka úvodnou piesňou. Potom sa slova ujal osvedčený moderátor Stanislav Martinkovič. V našej obci je taký populárny,

že odmietame aj známych televíznych moderátorov, ktorí sa núkajú už polroka dopredu. Pásmom spevu a básní sa predstavili žiaci základnej školy pod vedením Miladky Krajáčovej. Obdivovali sme žiaka Petra Zmeka, ktorý predniesol prózu o malom pastierovi husí autora nášho rodáka Blahoslava Hečka podľa spomienky jeho otca Jána. Po žiakoch vystúpil Suchovský spevácky zbor. Kyticou piesní v nás rozíhral všetky žilky. Vždy si ich radi vypočujeme a tešíme sa na ich krásne hlasy. Ďalej nasledoval zahraničný hosť (ako sa vyjadril náš moderátor) zo susednej Košolnej: súbor TADEMA rodiny Mazúrovej. Všetkým chlapom v sále sa najviac páčila pieseň o žene – korheľke. Dokonca si ju potleskom vynútili ešte raz zaspievať. Keď potom smrťka zobrala basu, bolo ju treba pochovať. No a keďže náš pán farár bol na púti v Ríme, tak sme siahli do osvedčených rezerv a zavolali nášho fašiangového náhradníka na tieto účely Petra Spustu. S dôstojnosťou jemu vlastnou sa úlohy zhostil za pomoci asistentov, miništrantov a hrobárov z radov našich dobrovoľných hasičov. S napätím sme očakávali Stanove prognózy. Zožali obrovský potlesk a niektoré zožnú ešte väčší, keď sa nenaplnia. Na záver programu starostka obce odovzdala našim hasičom diplom a cenu za 3. miesto v aktivite dobrovoľných hasičských zborov v okrese Trnava, ktorú prevzala na plese v Horných Orešanoch. Keďže sa pochovaním basy v sobotu ešte nezačal pôst, zábava pokračovala do neskorých nočných hodín. Do tanca hrala a o zábavu sa postarala naša dychovka. Už sa všetci tešíme na budúci rok, s čím novým prídu naši umelci. Ďakujeme im všetkým za príjemné chvíle a umelecké zážitky.

Mária Babišová

Farské oznamy

Bohoslužby na marec

rozpis je orientačný, rozhodujúce sú nedeľné farské oznamy

Sv. omše v týždni

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17.00

štvrtok vo Zvončine o 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

4. marca – 2. pôstna nedeľa

17.00 – Zvončín, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

11. marca – 3. pôstna nedeľa

17.00 – Košolná, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

18. marca – 3. pôstna nedeľa

17.00 – Zvončín, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

19. marca – Sv. Jozef, ženich Panny Márie

18.00 – Suchá

25. marca – 3. pôstna nedeľa

17.00 – Košolná, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

26. marca – Zvestovanie Pána

17.00 – Košolná, 17.00 – Zvončín

18.00 – Suchá

adorácia

V Suchej vo štvrtok po sv. omši do 19.00, na prvý piatok v mesiaci hodinu pred sv. omšou

krížová cesta

V Suchej v piatok pred sv. omšou (17.25) a v nedeľu popoludní o 14.15 miesto litánií. V Košolnej v nedeľu o 14.00 a vo Zvončine v nedeľu o 15.00.

marec 2012
pôstne obdobie

Št	1	Albín, biskup
Pi	2	Anežka Česká, rehoľníčka(Kántry)
So	3	Kunigunda (Kántry)
Ne	4	2. pôstna nedeľa
Po	5	Teofil, biskup
Ut	6	Fridolín, opát
St	7	Perpetua a Felicita, mučenice
Št	8	Ján z Boha, rehoľník
Pi	9	Františka Rímska, rehoľníčka
So	10	Makarius, biskup
Ne	11	3. pôstna nedeľa
Po	12	Teofan, mních
Ut	13	Patrícia a Modesta, mučenice
St	14	Lazár, biskup
Št	15	Klement Ján Mária Hofbauer, kňaz
Pi	16	Heribert, biskup
So	17	Patrik, biskup
Ne	18	4. pôstna nedeľa
Po	19	Jozef, ženích Panny Márie
Ut	20	Archip
St	21	Serapion, poustovník
Št	22	Lea Rímska, vdova
Pi	23	Turíbius de Mongrovejo, biskup
So	24	Katarína Švédka, panna
Ne	25	5. pôstna nedeľa
Po	26	Zvestovanie Pána
Ut	27	Nikodém
St	28	Soňa Rímska, mučenica
Št	29	Ludolf, biskup, mučeník
Pi	30	Ján Klimak, opát
So	31	Benjamín, diakon a mučeník

Nie sme zodpovední len za to, čo robíme, ale aj za to, čo nerobíme.

Moliére

Udalosti, pripravované akcie

4.3. – Divadelné predstavenie *Konečná stanica* o 17:00 v KD v Suchej nad Parnou

8.3. – Medzinárodný deň žien

10.3. – Predčasné voľby do NR SR

v noci z 24. na 25.3. – zmena zo zimného času na letný

31.3. – schôdza vinárov a ochutnávka vín

február v našej farnosti

krsty:

* 28. 10. 2011 Sára Holkovičová, Trnava

pohreby:

† 20.2.2012 Jozef Kuracina, 63 r., Suchá

Úmysly Apoštolátu modlitby na marec 2012

- **Všeobecný:** Aby celý svet uznal prínos žien pre rozvoj spoločnosti.
- **Misijný:** Aby Duch Svätý udelil vytrvalosť tým, ktorí znášajú útlak i prenasledovanie alebo kladú svoje životy pre Kristovo meno, a to osobitne v Ázii.
- **Úmysel KBS:** Aby katechumeni verne nasledovali Krista, v ktorého uverili.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza poslednú nedeľu v mesiaci s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Peter Škultéty, administrátor grafický editor: Daniela Martinkovičová náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98 Registrácia MK SR, č. 1/2001

ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok